

Прийняття вказаних законопроектів дозволить зміцнити правову базу протидії незаконному обігу вогнепальної зброї на території України та сприятимуть запровадженню реальних механізмів з відстеження руху зброї від її виробника до кінцевого покупця. Подальше приведення внутрішньодержавного законодавства до міжнародних стандартів є безумовною необхідністю, що становить цілеспрямовану та ефективну основу для протидії поширенню транснаціональної злочинної діяльності у сфері незаконного обігу вогнепальної зброї, попередження наслідків її використання та незаконного збагачення від її розповсюдження.

Мандриченко Ж. В.

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри кримінології та кримінально-виконавчого права,
кандидат юридичних наук, доцент*

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Розвиток економіки характеризується наявністю значної кількості чинників, які негативно впливають на інвестиційну діяльність суб'єктів господарювання в Україні.

Однією з найважливіших складових яка впливає на всі ці процеси є соціально-правова модель інвестиційної діяльності тим паче, що обсяг зовнішніх іноземних інвестицій є одним із показників інтегрованості країни у світове товариство. Інвестиційна складова повинна сприяти піднесенню економіки, підвищенню ефективності виробництва, забезпеченню соціально-економічної стабільності та вирішенню інших проблем, але все це повинно відбуватися на підставі кримінологічно-обґрунтованих та функціонально-результативних механізмів.

Законодавчий механізм державного регулювання інвестиційної діяльності в Україні визначається законами «Про інвестиційну діяльність», «Про режим іноземного інвестування», «Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні», «Про зовнішньоекономічну діяльність», «Про загальні засади створення та функціонування спеціальних (вільних) економічних зон», «Про підприємництво», «Про господарські товариства» тощо. Крім того, діє низка указів Президента України, постанов Кабінету Міністрів України, які формують основні вектори державного регулювання інвестиційної діяльності в нашій країні.

Відповідно до Концепції Державної цільової економічної програми розвитку інвестиційної діяльності на 2011–2015, оптимальним варіантом розвитку та активізації інвестиційної діяльності в Україні є проведення активної державної політики у цій сфері. Розбудова системи державного інвестування має здійснюватися за напрямками, які включають в себе удосконалення методології розроблення, оцінювання та відбору інвестицій-

них проєктів для надання першочергової державної фінансової підтримки, забезпечення розвитку системи прямих державних інвестицій та прозорості процесу державної фінансової підтримки інвестиційних проєктів, здійснення контролю за ефективним використанням бюджетних коштів, наданих для реалізації інвестиційних проєктів (Концепція розвитку інвестиційної діяльності на 2011–2015 роки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.in.gov.ua>.]).

Серед основних причин, що пов'язанні із низьким рівнем інвестиційної діяльності в Україні фахівці називають:

- законодавча розмитість, а як наслідок диференційованість підходу до податкових та інших пільг інвесторам;
- невизначеність та не врегульованість основних форм та сфер інвестування;
- відсутність надійного, доступного й оперативного інформаційно-організаційного забезпечення;
- політичну та економічну нестабільність;
- високий рівень корумпованості та криміногенності;
- нестабільність державної інвестиційної політики (зокрема правозастосовні аспекти).

За даними Міжнародної фінансової корпорації (IFC) за підтримки дослідницьких структур з Канади, Нідерландів, Швеції, Швейцарії, Україна займає 152 місце серед 183 країн світу в рейтингу Doing Business 2012, який є показником сприятливості інвестиційного клімату. При цьому таке «високе» місце досягнуто завдяки 24 місцю щодо можливості отримання кредитів та 44 місця за виконанням контрактів. У той же час Україна впевнено займає 181 місце за кількістю і складністю сплати податків та 180 місце за умовами отримання дозволів на будівництво. Для порівняння: Казахстан посідає 47 місце в рейтингу Doing Business 2012, Польща – 62, Республіка Білорусь – 69, Киргизія – 70, Молдова – 81, Російська Федерація – 120.

Також потрібно звернути увагу на криміногенні інвестиції, що потрапляють в Україну і сприяють привласненню державних стратегічно важливих об'єктів за легальними схемами. Саме за такими інвестиційними схемами аналітики прогнозують обіг земельних ділянок та перехід на них права власності. Зазначимо, що основні концепти протидії покладені на міжурядова організація з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням доходів та фінансуванням тероризму (FATF). В авангарді глобальної системи протидії відмиванню брудних грошей FATF виставила фінансові установи, через послуги яких недобросчесні клієнти мають можливість маскувати злочинний прибуток, надаючи йому законного вигляду. «Фінансові установи повинні ставитися до клієнтів з обачливістю, що включає необхідність ідентифікувати та перевіряти особу своїх клієнтів» – зазначено в п'ятій Рекомендації FATF.

Отже питання розвитку внутрішніх та зовнішніх інвестиційній завжди знаходились у центрі інтегрованих у світове товариство соціально-правових держав. Тим паче, що в сучасних умовах інвестиції виступають найважливішим способом забезпечення умов виходу держави з економічної кризи, сприяють впровадженню нових технологій, модернізованих видів устаткування, передового досвіду іноземних підприємств, методів управління та виробничої культури, збільшенню продуктивності праці, підвищенню добробуту населення тощо. Тому питання про стан інвестицій в Україні та перспективи їх збільшення особливо нагальне на сучасному етапі економічного розвитку держави.

Бугера О.І.

*Київський національний лінгвістичний університет,
доцент кафедри права, кандидат юридичних наук, доцент*

ЗАСОБИ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ: МОЖЛИВІСТЬ ДЕСТРУКТИВНОГО ВПЛИВУ НА ПРОТИПРАВНУ ПОВЕДІНКУ НЕПОВНОЛІТНІХ

Розглядаючи можливість деструктивного впливу засобів масової інформації на протиправну поведінку неповнолітніх необхідно зазначити, що підґрунття цього впливу базується як на інформаційній складовій, так і на соціальній незрілості та фізіологічній не сформованості організму неповнолітніх, що проявляються у прагненні пізнати нові відчуття, допитливості, недостатній здатності передбачати наслідки своїх дій тощо. Але головне – в яке русло будуть спрямовані їхні бажання та інтереси. Потрібно вміти дати їм вихід у позитивному напрямі, а ті, що мають яскраво виражений негативний характер, – нейтралізувати. Це означає, що треба здійснювати послідовний процес виховання підлітка у сім'ї, школі, на виробництві. На жаль, це робиться далеко не завжди, і тоді психологічні особливості неповнолітнього дістають вихід в асоціальну сферу. Залежно від ступеня педагогічної зanedбаності неповнолітнього, антисуспільна поведінка може спочатку набувати характеру дрібного хуліганства, дрібних крадіжок тощо. Однак у процесі подальшої десоціалізації «втрачаються» мотиви, властиві законослухняному підлітку. Залишаючись часто-густо безкарним, він швидко засвоює злочинний досвід. Тут вже повністю включаються такі мотиви, як бажання жити на широку ногу, пиячити, вживати наркотики, вести розпусний спосіб життя. Чинниками, які обумовлюють злочини неповнолітніх, традиційно вважаються: негативний вплив у сім'ї, недоліки у шкільному вихованні, незайнятість суспільно корисною працею, негативний вплив мікросередовища, вади у діяльності правоохоронних органів щодо профілактики злочинів (Джу́жа О. М., Кондра́тьев Я. Ю., Кулик О. Г., Михайленко П. П. Кримінологія. 2002, с. 270–273).